

บทที่ 6

ระบบการเขียนตัวหนังสือและการอ่าน

เค้าโครงเรื่อง

1. ระบบการเขียนตัวหนังสือในภาษาต่าง ๆ
  - 1.1 ระบบการเขียนแบบใช้สัญลักษณ์แทนคำพูด
  - 1.2 ระบบการเขียนแบบเป็นกลุ่มคำหรือพยางค์
  - 1.3 ระบบการเขียนแบบใช้ตัวอักษร
2. ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ
3. การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
4. บทบาทของระบบการเขียนตัวอักษรในการถ่ายโอนการรู้หนังสือ
5. งานวิจัยในอนาคต

สาระสำคัญ

1. ภาษาต่าง ๆ จะมีความแตกต่างกันในระบบการเขียน ความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และเสียง และโครงสร้างทางเสียงที่ถ่ายทอดมาทางสัญลักษณ์ ในด้านระบบการเขียนตัวหนังสือ มีความแตกต่างกันที่เด่น ๆ 3 แบบคือแบบใช้สัญลักษณ์แทนคำพูด แบบเขียนเป็นกลุ่มคำหรือพยางค์ และแบบใช้ตัวอักษร

2. ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษมีลักษณะพิเศษคือ สื่อความหมายได้ทางเสียง ด้วยรูปคำและเสียงควบคู่กันไป ในด้านระบบการเขียนตัวหนังสือมีความไม่คงที่แน่นอน เป็นเพราะ การยืมภาษาต่างประเทศมาใช้หรืออิทธิพลทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

3. การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งผู้เรียนไม่ใช่เจ้าของ

ภาษา ประสบปัญหาเพราะมีตัวแปรทางวัฒนธรรม ภาษาและระบบการศึกษา สำหรับระบบการเขียนตัวหนังสือ ยังไม่มีหลักฐานปรากฏเด่นชัดว่า มีบทบาทในการถ่ายโอนการรู้หนังสือมากนักน้อยเพียงใด แต่ผลการวิจัยการเรียนรู้ภาษาบางภาษา เช่นภาษาอังกฤษกับภาษาฝรั่งเศสมีการถ่ายโอนการเรียนรู้การอ่านซึ่งกันและกันได้

4. ระบบการเขียนตัวหนังสือ มีบทบาทสำคัญในการถ่ายโอนการรู้หนังสืออยู่มาก ภาษาที่มีระบบการเขียนต่างกัน จะก่อให้เกิดปัญหาในการถ่ายโอนการรู้หนังสือผู้อ่านจะต้องปรับกลยุทธ์ในการอ่านหลายอย่าง จึงจะทำให้การอ่านและการถ่ายทอดความหมายบรรลุผลได้

จุดประสงค์ในการเรียนรู้

เมื่อศึกษาและทำความเข้าใจ เนื้อเรื่องในบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนสามารถ

1. บอกความแตกต่างของระบบการเขียนตัวหนังสือในภาษาต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. อธิบายลักษณะของระบบการเขียนตัวหนังสือในภาษาต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. อธิบายลักษณะของระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
4. ชี้ให้เห็นว่าระบบการเขียนตัวอักษรมีบทบาทสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

ในบทเรียนก่อน ๆ ได้นำเสนอทฤษฎีและหลักการทางภาษาศาสตร์ ด้านเสียง ไวยากรณ์และความหมาย ที่เป็นพื้นฐานในการอ่านไว้แล้ว สำหรับบทเรียนนี้ จะได้เสนอเรื่องระบบการเขียนตัวหนังสือว่า มีส่วนสัมพันธ์กับการอ่านและการรู้หนังสือเพียงใด เริ่มจากระบบการเขียนตัวหนังสือในภาษาต่าง ๆ ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และบทบาทของระบบการเขียนตัวอักษรในการถ่ายโอนการรู้หนังสือ

1. ระบบการเขียนตัวหนังสือในภาษาต่าง ๆ

ภาษาจะมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่นในระบบการเขียน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และเสียง และในระดับต่าง ๆ ของโครงสร้างทางเสียงที่ถ่ายทอดมาทางสัญลักษณ์ Barnitz (1) ได้แบ่งระบบการเขียนในภาษาต่าง ๆ ว่ามีแตกต่างกันอยู่ 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- 1.1 ระบบที่อาศัยการสื่อความหมายด้วยตัว เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ (Logographic systems) ได้แก่ ภาษาที่ใช้สัญลักษณ์เป็นตัวแทนหน่วยคำทั้งหมด
- 1.2 ระบบเขียนเป็นกลุ่มคำหรือพยางค์ (Syllabaries)
- 1.3 ระบบที่ใช้ตัวอักษร (Alphabets) ได้แก่ ภาษาที่ใช้สัญลักษณ์แทนเสียงโดยตรง

1.1 ระบบที่ใช้สัญลักษณ์แทนคำพูด (Logographic systems)

การเขียนภาษาในระบบที่ใช้สัญลักษณ์แทนคำพูดนี้ อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์กับความหมาย มากกว่าสัญลักษณ์กับเสียง ดังนั้น จึงไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ (Sound symbol correspondence) ตัวอย่างภาษาในกลุ่มนี้ได้แก่ ภาษาจีน ซึ่งมีตัวหนังสืออยู่หลายแบบเช่น

- 1) ตัวหนังสือภาพ (Pictographs) เป็นภาพของสิ่งต่าง ๆ โดยตรง
- 2) ตัวหนังสือความคิด (Ideographs) เป็นสัญลักษณ์แทนความคิดที่เป็นนามธรรม เช่นคำว่า "ขึ้น" หรือ ลง
- 3) แบบรวมลักษณะซึ่งอาศัยการขยายสื่อสัมพันธ์ ในแต่ละส่วนของความคิด เช่นคำที่แสดงความหมายของคำว่า "สว่าง" ประกอบด้วยภาพดวงอาทิตย์และดวงจันทร์
- 4) ตัวหนังสือที่ยืมมา (Loan characters) ได้แก่ตัวหนังสือที่เอามาจากตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือนกัน

5) ตัวหนังสือชานชู (Chuanchu characters) อาศัยการเปรียบเทียบ กับตัวหนังสือแบบอื่นที่ความหมายใกล้เคียงกัน

6) ตัวหนังสือที่เป็นสัญลักษณ์แทนเสียงแบบผสม (Phonetic compounds) ประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่แสดง ความหมายของตัวหนังสือและเครื่องหมายแทนเสียง (Signific) ที่ใช้เป็นตัวชี้แนะการออกเสียง ตัวอย่างเช่นคำที่หมายถึง "carry" "firecracker" และ "bubble" ต่างก็ออกเสียงเหมือนกัน จะมีสัญลักษณ์แทนเสียง เพื่อให้ความหมาย "หีบห่อ" สำหรับคำว่า "carry" และมี ส่วนประกอบที่แสดงสัญลักษณ์ (Signific element) แสดงความหมายของ "hand"(มือ) "fire"(ไฟ) และ "water"(น้ำ) ตามลำดับ

ดังนั้นผู้อ่านภาษาจีนจึงแปลความหมายจากตัวหนังสือโดยตรง บางครั้งตัวหนังสือภาษาจีนจะอาศัยการเขียนคำซ้อนกันเพื่อสื่อความหมายเช่น 𠃉 หมายถึง "ต้นไม้" 𠃉 𠃉 = ตงไม้ 𠃉 𠃉 = ป่า เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ การสัมพันธ์ความหมายจากการอุปมาอุปมัยหรือการเปรียบเทียบความจึงมีความสำคัญมากในการทำ ความเข้าใจคำในภาษาจีน

การฝึกอ่านภาษาจีนจะอาศัยแต่เพียงการจดจำคำเท่านั้นยังไม่พอ เพราะ การรับรู้คำและเข้าใจความหมายต้องอาศัยการประสมส่วนต่าง ๆ ของคำเข้าด้วยกัน การอ่านจึงค่อนข้างจะสลับซับซ้อน อย่างไรก็ตาม ในปลายปี คศ.1950 ได้มีการปรับปรุงภาษาคั้งใหญ่ โดยการนำเอาระบบภาษาที่ เรียกว่าปinyin (Pinyin) เข้ามาใช้ในจีนแผ่นดินใหญ่ ระบบที่ว่านี้เป็นระบบตัวอักษรซึ่งเอามาจากภาษาละติน เพื่อช่วยในการออกเสียง ตอนแรกก็เพื่อช่วยเหลือชาวต่างประเทศที่ไม่คุ้นเคยกับ ตัวหนังสือภาพแบบจีนและช่วยเด็กในโรงเรียนให้จดจำตัวหนังสือจีนได้ง่ายขึ้น แต่ ปัจจุบันนี้ ตัวหนังสือ "ปinyin" เป็นที่นิยมกันมาก โดยได้นำมาใช้ในการส่งเสริม การใช้ภาษาถิ่นและสำหรับผู้เริ่มเรียนอ่านภาษาจีน

1.2 การเขียนแบบระบบกลุ่มคำหรือพยางค์ (Syllabaries)

ยกเว้นภาษาเผ่าเชโรกี (Cherokee) ของอินเดียแดง ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาสมัยใหม่ภาษาเดียวที่ใช้การเขียนระบบพยางค์ คือการใช้ตัวหนังสือหลายตัวผสมกัน เช่นตัวหนังสือแบบ ฮิระกะนะ (Hirakana) คะตะกะนะ (Katagana) และ กันจิ (Kanji) ซึ่งเป็นแบบภาษารูปภาพ ตัวหนังสือฮิรากานาสันวนมากใช้กับคำที่ยืมมาและคำเรียกชื่อเฉพาะที่เป็นต่างชาติ ตัวหนังสือกันจิ ตัดแปลงมาจากตัวหนังสือจีน มักจะใช้เป็นรากศัพท์ เมื่อเอาตัวหนังสือแบบต่าง ๆ มาผสมกับตัวหนังสือกันจิช่วยให้แยกรากศัพท์ได้ง่าย ส่วนประกอบของพยางค์ในภาษาญี่ปุ่นมักจะมีรูปคงที่ กล่าวคือตัวหนังสือและพยางค์จะมีความสัมพันธ์กันดีมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าระบบการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นไม่มีเสียงพยางค์หลายแบบมากนัก เด็กญี่ปุ่นจะเรียนตัวหนังสือแบบ ฮิระกะนะ ก่อน โดยใช้นแบบเรียนชั้นประถมทั้งหมด จากนั้นจึงเรียนตัวหนังสือแบบ คะตะกะนะ เมื่อเด็กเรียนสูงขึ้นก็จะได้เรียนตัวหนังสือแบบกันจิได้เอง

1.3 การเขียนโดยใช้ระบบตัวอักษร (Alphabets)

ระบบการเขียนที่พบเห็นมากที่สุดคือระบบตัวอักษรซึ่งตัวหนังสือจะสัมพันธ์กับหน่วยโครงสร้างทางเสียงที่เล็กที่สุดซึ่งเรียกว่าหน่วยเสียง (Phonemes) แม้กระทั่งก็ตาม รูปแบบของตัวอักษรแต่ละแบบและแต่ละภาษาอาจจะมีลักษณะและความสัมพันธ์กับหน่วยเสียงแตกต่างกัน ถ้าใช้การเปรียบเทียบกับเสียงสระ ภาษาระบบตัวหนังสือจะมีอยู่ 3 ประเภทคือ

1. ภาษาที่มีรูปสระเขียนเป็นตัวอักษรแยกต่างหาก เช่นภาษากรีก ภาษาโรมันและภาษาซีริลลิด (Cyrillic)
2. ภาษาที่มีรูปสระโดยใช้เครื่องหมายบอก เช่นภาษาฮีบรู ภาษาอาหรับ
3. ภาษาที่มีรูปสระโดยการตัดแปลงมาจากพยัญชนะหรือเพิ่มเครื่องหมายเข้าไปยังพยัญชนะ เช่นภาษาฮินดี ในบางภาษารูปของตัวอักษรอาจเปลี่ยนไปตามตำแหน่งของคำ เช่นในภาษาอาหรับและภาษาเปอร์เซีย ซึ่งมีอยู่บ่อยๆที่สระจะลดรูปไป

ดังนั้น ผู้อ่านจึงต้องอาศัยบริบทและพยัญชนะที่อยู่ใกล้เคียง เป็นตัวช่วยชี้ค่าและความหมาย

ตัวอักษรโรมันเป็นรูปแบบที่ใช้กันแพร่หลายที่สุด บางทีอาจเป็นเพราะว่าพวกหมอสอนศาสนาชาวคริสต์ช่วยนำมาเผยแพร่ ตัวอักษรโรมันจะออกเสียงตรงตามรูปในด้านบางภาษา เรื่องนี้มีผู้วิจัยคือ Chao อ้างใน Barnitz(2) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรแยกได้เป็น 3 แบบคือ

1. เสียงตรงตามตัวอักษร คือตัวอักษรแต่ละตัวมีเสียงเดียว เช่นในภาษาฟินน์(Finnish) ตัวอย่างเช่น te(te),tee(te:),tuli(tuli),tuuli(tu:li)

2. เสียงเดียว แต่เขียนได้หลายแบบ เช่นในภาษาฝรั่งเศส ตัวอย่างเช่นคำว่า ansein,certain,moyen,plein,devin(Ē)

3. ตัวอักษรมีหลายรูปแบบและออกเสียงได้หลายเสียง เช่นในภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่นคำว่า way, weigh, wait, fate, ออกเสียง /e/ หรือ one (wAn),do(du),open(op n), oven(oven)l,women (i) เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. เขียนตอบสั้นๆ

ระบบการเขียนตัวหนังสือภาษาต่างๆมีความแตกต่างที่เด่นชัดอย่างไร

1)._____ 2)._____ 3)._____

2. จงจับคู่ข้อความในคอลัมน์ ก. กับ ข. โดยเขียนตัวอักษรกำกับข้อความใน ข. ไว้หน้าหัวข้อใน ก.

ก

ข

___ 1. ระบบที่ใช้สัญลักษณ์แทนคำพูด	a. ภาษาอังกฤษ
___ 2. การเขียนแบบระบบกลุ่มคำหรือพยางค์	b. ภาษาญี่ปุ่น
___ 3. การเขียนโดยระบบตัวอักษร	c. ภาษาจีน
___ 4. ตัวหนังสือภาพ	d. ตัวหนังสือชานชู
___ 5. ตัวหนังสือความคิด	e. ภาษาฮินดู
	f. ตัวอักษรโรมัน

2. ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ตัวอักษรของภาษาบางภาษาอาจจะออกเสียงแตกต่างกันหลายแบบ เช่นในภาษาอังกฤษ พยัญชนะเสียงหยุดอิมโฆะ (Voiceless) จะเป็นเสียงธนิต (aspirated) เมื่อขึ้นต้นคำและนำหน้าสระ เช่นในคำว่า tap/t/ เป็นเสียงธนิต แต่ในคำว่า stop/t/ จะเป็นเสียงหยุดอิมโฆะเมื่อควบกับเสียง /s/ ตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่ออกเสียงตามรูปเสมอไป และการเปลี่ยนเสียงดังกล่าวอาจจะเปลี่ยนความหมายไปได้ด้วย ในบางโอกาสการเปลี่ยนเสียงอาจจะเพี้ยนไปจากรูปโดยตรงเลยก็มี เช่นในคำว่า writer คู่กับ rider ในภาษาอังกฤษแบบอเมริกันซึ่งเสียงพยัญชนะ /t/ และ /d/ ไม่มีความแตกต่างกันทางหน่วยเสียง เพราะใช้แทนกันได้โดยอาศัยเสียง /r/ แทนที่ (ปลายลิ้นแบน)

นอกจากนี้แล้ว ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษแม้ว่าจะสื่อความหมายได้ทางเสียง (phonemic) ก็มักจะมีลักษณะที่สื่อความหมายด้วยรูปคำและเสียงควบคู่กันไป (morpho-phonemic) กล่าวคือคงรากศัพท์เดิมไว้แม้ว่าจะออกเสียงได้หลายแบบ เช่น malign/malignant, bomb/bombard, crime/criminal ความสัมพันธ์ด้านหน่วยเสียงหน่วยคำจะปรากฏในการสะกดตัวซึ่งช่วยให้นักอ่านที่อ่านคล่องแล้วจับความหมายของคำจากรากศัพท์ได้โดยไม่ต้องออกเสียงคำนั้น

การสะกดคำในภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะมีลักษณะทั้งหน่วยเสียงและหน่วยคำอยู่ในคำเดียวกันซึ่งจะช่วยสื่อความหมายได้ง่ายขึ้นก็ตาม ก็ยังมีปัญหาด้านความไม่คงที่แน่นอนของระบบการเขียนตัวอักษรซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เช่นผลจากการเปลี่ยนแปลงของภาษาในคำเช่น knight/knife จากการยืมภาษา เช่นคำว่า ballet, rendezvous, tortilla เป็นต้นและทางประวัติศาสตร์ยุคเรเนอซอง (การฟื้นฟูวัฒนธรรม) ในคำว่า doubt ใช้อักษร b แทนในคำที่มาจากภาษาละตินว่า dubitum และจากภาษาฝรั่งเศสว่า douter ดังนั้นการเรียนรู้ในการแปลความหมายคำภาษาอังกฤษจึงเป็นงานที่ค่อนข้างยาก ไม่ว่าผู้เขียนจะเป็นเจ้าของภาษาหรือผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา

เขียนตอบสั้น ๆ

1. ปัญหาสำคัญของระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษคือด้านใด
-

2. จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเขียน X หน้าข้อความที่ผิด

- _____ (1) คนอเมริกันออกเสียงคำ Writer และ Rider คล้าย ๆ กัน
- _____ (2) ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษสื่อความหมายด้วยรูปคำเท่านั้น
- _____ (3) การสะกดคำในภาษาอังกฤษจะมีลักษณะทั้งหน่วยเสียงและหน่วยคำ
อยู่ในคำเดียวกัน
- _____ (4) คำว่า doubt ในภาษาอังกฤษ ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศส
- _____ (5) การเรียนรู้การแปลความหมายคำภาษาอังกฤษ เป็นงานที่ค่อนข้างยาก

3. การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

การวิจัยในเรื่องบทบาทของระบบการเขียนตัวอักษรในการเรียนรู้การอ่านภาษาที่หนึ่ง เป็นเรื่องสลับซับซ้อน ทั้งนี้เพราะว่ามีตัวแปรหลายอย่างทางวัฒนธรรมภาษา และระบบการศึกษา นอกจากนี้ยังไม่มี การตรวจสอบกันโดยตรงในบทบาทของระบบการเขียนตัวอักษรในการถ่ายโอน เรื่องการรู้หนังสือ

3.1 ผลการวิจัยเรื่องระบบการเขียนตัวอักษรที่มีผลต่อการอ่าน

1) การวิจัยเรื่องการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสในประเทศแคนาดา

การวิจัยเรื่องการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส-ภาษาอังกฤษในประเทศแคนาดา รายงานว่าเด็กที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเอง เมื่อได้เรียนอ่านและเขียนภาษาที่สองจะสามารถถ่ายโอน (transfer) ทักษะการอ่านบางอย่างกลับมายังภาษาที่หนึ่งของตัวเองได้ โครงการเรื่อง St.Lambert Immersion จะให้ตัวอย่างได้อย่างดีในโครงการนี้ เด็กที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเอง ไปเรียนในหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสตั้งแต่ชั้นอนุบาล ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาษาฝรั่งเศส เด็กจะได้เรียนภาษาอังกฤษเมื่อขึ้นชั้น ป.2 และเรียนวันละ 2 คาบเวลา ครั้งละ 30 นาที เมื่อขึ้นชั้น ป.5 จึงได้เรียนภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสเท่า ๆ กัน

ถึงตอนปลายปี มีการประเมินผลเปรียบเทียบความก้าวหน้าของเด็กในโครงการทดลองนี้กับเด็กอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งได้เรียนภาษาอังกฤษตลอดเวลา พบว่าในตอนปลายปี เด็กที่อยู่ในโครงการทดลอง ได้เรียนรู้คำพวก cognates (คำที่เหมือนกันระหว่างภาษาอังกฤษ - ฝรั่งเศส) เป็นอันมากและในปีถัดไป เด็กในกลุ่มทดลองก็เรียนภาษาอังกฤษได้ดีพอ ๆ กับเด็กในกลุ่มควบคุมที่เรียนภาษาอังกฤษอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม เด็กกลุ่มนี้ก็ยังไม่อ่านภาษาฝรั่งเศสไม่ได้ดีเท่าเด็กในกลุ่มที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสอย่างเดียว

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ผลการทดลองพบว่าแม้เด็กในกลุ่มทดลองจะอ่านภาษาฝรั่งเศสได้ไม่ดีเท่าการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ทักษะการรู้หนังสือบางอย่างได้ถ่ายโอนมาสู่

การเรียนภาษาอังกฤษ การถ่ายโอนในที่นี้หมายถึงความเหมือนกันในด้านไวยากรณ์ ซึ่งช่วยให้เกิดการใช้อธิบายรับรู้แบบเดียวกัน และโดยการสะกดคำที่คล้ายคลึงกันในทั้งสองภาษา เช่น คำว่า accompagner/accompany, amuser/amuse, armee/army, famille/family เป็นต้น ตัวประกอบเพิ่มเติมอื่น ๆ อาจเป็นการเสริมแรงของการใช้ภาษาของตัวเองที่บ้าน

2) ผลการทดลองอีกโครงการหนึ่งที่กระทำที่ กรุงออตตาวาในแคนาดา ก็รายงานตรงกันว่า แม้ว่าเด็กในโครงการจะเรียนอ่านภาษาฝรั่งเศสได้น้อยกว่าภาษาอังกฤษ แต่ก็มีถ่ายโอนทักษะการอ่านภาษาฝรั่งเศสมาสู่ภาษาอังกฤษ จากหลักฐานคะแนนผลสอบอยู่ตำแหน่งที่ 40 พอจบ ป.2 เด็กในโครงการทดลองก็อ่านภาษาอังกฤษได้ทันเด็กในโครงการควบคุม

ผู้วิจัยคือ Barik และ Swan (3) ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า โครงการเรียนภาษาฝรั่งเศสแบบนี้อาจเทียบกันได้ หรืออาจได้ผลดีกว่าการเรียนภาษาที่ 2 ตามปกติครึ่งเวลา เพราะว่าเด็กเริ่มเรียนอ่านเพียงภาษาเดียวมากกว่าเรียนสองภาษาควบคู่กันไป และเพราะว่าเด็กที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเองได้เรียนอ่านภาษาฝรั่งเศส ก็จะได้รับความรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและคำภาษาฝรั่งเศสที่ค่อนข้างคงที่แน่นอน

กล่าวโดยสรุป นักวิจัยชาวแคนาดาได้ชี้ให้เห็นว่า มีตัวประกอบอย่างน้อย 3 ตัวที่ช่วยในการถ่ายโอนเป็นบางส่วนในทักษะการอ่านจากภาษาฝรั่งเศสมาสู่ภาษาอังกฤษดังนี้

1) ความคล้ายคลึงเป็นบางส่วนระหว่างโครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์ ช่วยให้ให้นำเอาวิธีการสร้างประโยคที่เหมือนกันมาใช้ และช่วยให้รับรู้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกัน

2) ระบบการเขียนแบบตัวอักษร รักษาคำศัพท์ที่เหมือนกันของทั้งสองภาษาเอาไว้

3) เด็กได้เรียนวิธีอ่านแบบสะกดคำง่าย ๆ ในระยะเริ่มต้น ในภาษา

ฝรั่งเศส แล้วจึงมาเรียนสะกดคำยาก ๆ ในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาของตัวเอง

3) การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาเปอร์เซีย

นอกจากตัวประกอบทางด้านภาษาแล้ว เด็กยังได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและการเสริมแรงของภาษาที่บ้านซึ่งช่วยส่งเสริมการอ่าน ดังปรากฏจากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาเปอร์เซียในประเทศอิหร่าน

ภาษาเปอร์เซียและภาษาอังกฤษ แม้ว่าตัวอักษรจะไม่เหมือนกันเลย แต่มีความคล้ายคลึงกันอยู่บ้างในด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ Cowan and Sarmad (4) ได้สรุปข้อแตกต่างบางประการเอาไว้ ซึ่งอาจจะมีผลต่อการอ่านได้คือ ในภาษาเปอร์เซีย หน่วยคำที่เป็นผู้กระทำ (agent) และกรรม (object) จะขึ้นอยู่กับรากศัพท์ที่เป็นกริยา ดังนั้นผู้พูดชาวเปอร์เซียจะลำดับการรับรู้เป็นแบบ *กริยา-ผู้กระทำ - และเป้าหมาย* แต่สำหรับผู้พูดชาวอังกฤษจะเป็นแบบ *ประธาน - กริยา - กรรม* นอกจากนี้คำคุณศัพท์ในภาษาเปอร์เซียจะตามหลังนามที่มันขยายซึ่งตรงกันข้ามกับการเรียงลำดับคำในภาษาอังกฤษ ส่วนในด้านตัวอักษร ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างภาษาอังกฤษ - เปอร์เซีย คือทิศทางในการเขียน ภาษาอังกฤษเขียนจากซ้ายไปขวา ส่วนภาษาเปอร์เซีย (ใช้ตัวอักษรอาหรับ) เขียนจากขวาไปซ้าย ลักษณะของตัวอักษรภาษาอังกฤษตายตัว แต่ตัวอักษรภาษาเปอร์เซียจะเปลี่ยนแปลงไปตามตำแหน่งในคำ ตัวอักษรภาษาอังกฤษมีรูปร่างแตกต่างกันเห็นได้ชัดเจนกว่าตัวอักษรแบบเปอร์เซีย นอกจากนี้ สระในภาษาอังกฤษทุกตัว อาจจะมีรูปเป็นสระเดี่ยวหรือคู่ แต่ออกเสียงเดี่ยว (diagraph) แต่ในภาษาเปอร์เซียมีรูปสระอยู่เพียง 3 รูป ข้อแตกต่างเหล่านี้ มีผลต่อการเริ่มเรียนอ่านสำหรับโครงการสอนสองภาษาควบคู่กันไประหว่างภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง (Bilingual program)

นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว Cowan และ Sarmad ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการเรียนรู้สองภาษาระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาเปอร์เซีย ได้เปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ประถมปีที่ 3 และประถมปีที่ 6 ตามประเภทของภาษาที่ใช้ในโรงเรียนและที่บ้าน โดยทั่วไป เด็กที่อยู่ในโครงการเรียนสองภาษานี้

ไม่ได้ฝึกอ่าน เช่นเดียวกับที่เรียนภาษาเดียว Cowan และ Sarmad ตั้งข้อสมมติฐานว่าเป็นเพราะข้อแตกต่างระหว่างระบบทางภาษาของภาษาทั้งสอง เด็กในโครงการเรียนภาษาอังกฤษ-เปอร์เซีย จะพัฒนายุทธวิธีการอ่านควบคู่กันไปถึง 2 แบบในขณะที่เด็กในโครงการเรียนภาษาอังกฤษ-เปอร์เซีย สามารถใช้ระบบการอ่านคล้ายคลึงกันสำหรับ 2 ภาษา แม้กระนั้นก็ตาม การวิจัยของ Cowan and Sarmad ก็ได้พบว่าการเสริมแรงจากสิ่งแวดล้อมทางภาษาที่บ้านของเด็กคนหนึ่งว่าจะมีผลต่อพฤติกรรมการอ่านของเด็กอยู่เป็นอันมาก ถ้าเด็กมาจากครอบครัวที่พูดภาษาเปอร์เซีย เด็กจะอ่านภาษาเปอร์เซียได้ดีกว่าภาษาอังกฤษ

การศึกษาในโครงการการเรียนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส ชี้ให้เห็นว่าเด็กที่อยู่ในโครงการนี้จะเรียนภาษาที่สองได้ดีขึ้น แต่ถ้าเป็นภาษาที่มีระบบการเขียนคล้ายคลึงกับภาษาอังกฤษ เด็กจะเรียนอ่านได้ดี เป็นที่พอใจและการถ่ายโอนทักษะในการแปลความหมายกลับไปสู่ภาษาพูดของตัวเอง ในขณะที่การถ่ายโอนจากภาษาเปอร์เซียมาสู่ภาษาอังกฤษทำได้ยากกว่า เพราะว่าทั้งสองภาษามีระบบการเขียนตัวอักษรและโครงสร้างทางไวยากรณ์แตกต่างกัน

กิจกรรมการเรียนที่ 3

จงเขียน T หน้าคำตอบที่ถูก และเขียน F หน้าคำตอบที่ผิด

- _____ 1 การวิจัยเรื่อง การเรียนภาษาฝรั่งเศสในแคนาดาไม่ให้ข้อมูลอะไรที่น่าสนใจ
- _____ 2 การเรียนอ่านและเขียนภาษาฝรั่งเศส ถ่ายโอนมาสู่การเรียนภาษาอังกฤษได้
- _____ 3 นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษก่อนแล้วมาเรียนภาษาฝรั่งเศสได้ผลดี
- _____ 4 เป็นเพราะภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส มีระบบการเขียนตัวอักษรคล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีการถ่ายโอนการอ่านมาสู่กันได้

- _____ 5 การเรียนภาษาอังกฤษกับภาษาเปอร์เซียให้ผลเหมือนกับการเรียนภาษาฝรั่งเศส
- _____ 6 ภาษาอังกฤษและภาษาเปอร์เซียมีความคล้ายคลึงกันบ้างในด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์
- _____ 7 การเสริมแรงจากสิ่งแวดล้อมทางภาษาที่บ้านมีผลต่อพฤติกรรมการอ่านของเด็กอยู่มาก
- _____ 8 เด็กที่มาจากรอบครัวที่พูดภาษาเปอร์เซียจะอ่านภาษาเปอร์เซียได้ดีกว่าภาษาอังกฤษ
- _____ 9 ลักษณะโครงสร้างประโยคภาษาเปอร์เซียเป็นแบบ V+S+O
- _____ 10 ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างภาษาอังกฤษ - เปอร์เซียคือทิศทางในการเขียน

4. บทบาทของการถ่ายโอนการรู้หนังสือผ่านระบบการเขียนภาษาที่แตกต่างกัน

ถึงแม้ว่าจะมีช่องโหว่ในการวิจัยเชิงทดลองที่ทำการตรวจสอบด้านการถ่ายโอนการอ่านจากภาษาต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่ระบบตัวอักษรไปสู่ภาษาอังกฤษก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะคาดการณ์ได้อย่างไม่ยากนักว่า ผู้พูดภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่นจะมีอุปสรรคขวางกั้นที่สำคัญในการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ เราอาจคาดหมายได้ว่า การถ่ายโอนด้านการรู้หนังสือจากภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่น ไปสู่ภาษาอังกฤษจะเป็นการท้าทายมากกว่าจากภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาเบอร์เซีย เพราะว่ามีข้อแตกต่างกันมากในด้านความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและการเขียน ในขณะที่ตัวอักษรมีความสัมพันธ์โดยตรงในด้านหน่วยเสียงโดยทั่วไป ภาษาจีนจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความหมาย ดังนั้น การเรียนภาษาที่มีรหัสตัวหนังสือแตกต่างกันมาก ๆ จะทำให้เกิดปัญหาในการอ่านภาษาใหม่ที่มีระบบการเขียนเป็นแบบตัวอักษร

นอกเหนือจากนี้ ตัวหนังสือ เช่นภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่นต้องอาศัยกลยุทธ์ในการทำความเข้าใจ แตกต่างไปจากตัวหนังสือที่เป็นตัวอักษร เพราะข้อมูลจะถ่ายทอดโดยรูปแบบต่าง ๆ กัน (5) ดังนั้น สำหรับผู้อ่านที่พูดภาษาจีน เมื่อได้อ่านหนังสือที่เขียนเป็นภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่น การถ่ายโอนการรู้หนังสือคงต้องอาศัยการปรับกลยุทธ์ในการถ่ายทอดความหมายเสียใหม่ นอกจากจะเปลี่ยนทิศทางการอ่าน (จากบนลงล่าง, จากขวาไปซ้าย) ดังนั้นระบบการเขียนที่แตกต่างกันจะอาศัยกระบวนการทำงานของสมองแตกต่างกัน (6) เป็นเรื่องที่น่าสนใจเช่นกันที่จะคาดคะเนว่า เด็กชาวจีนที่เรียนอ่านภาษาจีนครั้งแรกโดยอ่านตัวอักษรปinyin คงจะประสบปัญหาน้อยกว่าเด็กที่ไม่คุ้นเคยกับระบบตัวอักษรแบบใดเลย เราจะรู้ความจริงเพิ่มขึ้น ถ้าได้ทำการวิจัยเรื่องกระบวนการการถ่ายโอนผ่านระบบการเขียนที่แตกต่างกัน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

จงอธิบายสั้น ๆ

1. ระบบการเขียนตัวหนังสือที่ต่างกัน จะมีการถ่ายโอนการเรียนรู้หนังสือได้หรือไม่

---

2. ระบบการเขียนที่แตกต่างกัน จะอาศัยการทำงานทางสมองอย่างไร จึงจะเกิดการเรียนรู้การอ่านได้

---

5. งานวิจัยในอนาคต

ยังมีคำถามที่สำคัญ ๆ อยู่หลายข้อสำหรับนักการศึกษาและนักวิจัย เรื่องบทบาทของตัวอักษรในการอ่าน ซึ่งเป็นการถ่ายโอนการรู้หนังสือโดยผ่านระบบการเขียนภาษาที่ต่างกันคือ

1) เราจะจัดลำดับความยากง่ายของการถ่ายโอนการรู้หนังสือและการเรียนอ่านภาษาที่สองได้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ชาวียวที่พูดภาษาฮิบรูจะเรียนภาษาอังกฤษได้ง่ายกว่าคนอาหรับที่พูดภาษาอาหรับ หรือคนจีน หรือคนญี่ปุ่นหรือไม่

2) ในขณะที่มีการพูดกันมากถึงเรื่องการถ่ายโอนของการอ่านโดยผ่านระบบการเขียนตัวหนังสือ ความสัมพันธ์โดยปกติระหว่างตัวอักษรกับระบบเสียงจะสนับสนุนการถ่ายโอนได้มากน้อยเพียงใด งานวิจัยที่มีผลสนับสนุนข้ออ้างที่ว่าความสัมพันธ์ตามปกติของเสียงและตัวหนังสือก็จะช่วยให้ เรียนรู้การแปลความหมายในภาษาที่หนึ่งแต่ก็ไม่จำเป็นว่าจะมีผลต่อลักษณะของการรับรู้ในระดับสูงขึ้นไปในการอ่านภาษาต่าง ๆ (7)

3) ลักษณะของตัวหนังสือมีผลต่อการอ่านเบื้องต้นในภาษาที่สองเพียงไร เมื่อเทียบกับการเรียนรู้ที่จะถ่ายโอนทักษะการอ่านจากภาษาที่หนึ่งสู่ภาษาที่สอง

4) ในขณะที่เรามองการอ่านเป็นกระบวนการของการสื่อสารซึ่งเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิม ประสบการณ์ และโครงสร้างเนื้อหาที่อ่าน เรายังไม่ทราบว่าระบบการเขียนตัวหนังสือมีปฏิริยากับตัวแปรเหล่านี้ในการแทรกแซงกับการเรียนรู้ที่จะอ่านภาษาที่สองหรือไม่

5) เราจะใช้วิธีการใดในการช่วยสนับสนุนการถ่ายโอนการอ่านจากภาษาที่หนึ่งไปสู่ภาษาที่สอง เมื่อระบบตัวหนังสือแตกต่างกัน

6) ประการสุดท้าย เราจะใช้ภาษาอะไรในการสอนอ่านเบื้องต้นสำหรับเด็กที่พูดสองภาษา ในขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับภาษามฝรั่งเศส - ภาษาอังกฤษ เสนอแนะว่าการสอนอ่านในระยะแรกใช้ภาษาที่สอง โดยวิธีให้เข้าไปอยู่ในสภาพการณ์ที่ใช้

ภาษาจริง (immersion) ก็ต้องระมัดระวังในการนำข้อเสนอดังกล่าวไปใช้กับทุกภาษาที่เรียนคู่กันในระบบการศึกษาหรือระบบการเมืองใด ๆ ตัวอย่างเช่น เด็กที่พูดภาษาสเปน หรือเด็กที่พูดภาษาเวียดนามในสหรัฐอเมริกา อาจจะใช้หลักการนี้ได้ โดยเรียนอ่านภาษาอังกฤษหลังจากเรียนภาษาของตัวเองแล้ว เพราะว่า

ก. ภาษาพูดของเขามีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวหนังสือ

ข. สิ่งแวดล้อมทางบ้านจะมีอิทธิพลสูงต่อการเสริมแรงในการเริ่มเรียนอ่าน

ค. ภาษาที่ใช้ที่บ้านก็ยังคงมีความหมายมากที่สุดสำหรับเด็ก ไม่ใช่มีความสำคัญน้อยที่สุด และความหมายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการสอนอ่าน

โดยสรุป แม้ว่าปัจจัยทางการเขียนตัวหนังสืออาจจะไม่มีปัญหายุ่งยากเท่ากับปัจจัยด้านความหมายที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะต้องช่วยให้นักเรียนของตัวเองให้ปรับตัวเข้ากับระบบการเขียนแบบใหม่ เพื่อที่จะถ่ายโอนทักษะการรู้หนังสือจากภาษาของตัวเอง ไปสู่ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

จงอธิบายสั้น ๆ

ปัญหาในการถ่ายโอนการรู้หนังสือโดยผ่านระบบการเขียนภาษาที่ต่างกันที่ต้องทำการวิจัยเพิ่มเติมได้แก่ด้านใดบ้าง บอกมาสัก 3 หัวข้อ

(1) _____

(2) _____

(3) _____

6. สรุป

6.1 ระบบการเขียนภาษาต่าง ๆ มีแตกต่างกันอยู่ 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1) ระบบที่อาศัยการสื่อความหมายด้วยเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ได้แก่ภาษาที่ใช้สัญลักษณ์เป็นตัวแทนหน่วยคำทั้งหมด 2) ระบบที่เขียนเป็นกลุ่มคำหรือพยางค์ 3) ระบบที่ใช้ตัวอักษร ได้แก่ภาษาที่ใช้สัญลักษณ์แทนเสียงโดยตรง

6.2 ภาษาในระบบแรกอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์กับความหมายมากกว่าสัญลักษณ์กับเสียง เช่นภาษาจีน ผู้อ่านภาษานี้จำเป็นต้องจดจำคำและความหมายของคำ ในตอนแรก ๆ อาศัยรูปภาพเป็นสื่อความหมาย ต่อมาได้มีการคิดสัญลักษณ์แทนความคิดทางนามธรรม และตอนหลังมีการเพิ่มตัวอักษรเพื่อช่วยในการออกเสียง จึงทำให้อ่านยากขึ้น เช่นตัวอักษรปinyinในภาษาจีน

6.3 ภาษาระบบกลุ่มคำหรือพยางค์ใช้ตัวหนังสือหลายตัวผสมกันเข้า เช่นภาษาญี่ปุ่นมีตัวหนังสือ 3 แบบ คือฮิโรกานา คาตากานาและกันจิ ซึ่งเป็นแบบรูปภาพ และใช้เป็นรากศัพท์ แล้วเอาตัวหนังสือแบบอื่นมาผสมกันเข้า จึงทำให้คำมีพยางค์เพิ่มขึ้น

6.4 ภาษาระบบตัวอักษร ตัวหนังสือจะสัมพันธ์กับหน่วยโครงสร้างทางเสียงที่เล็กที่สุดซึ่งเรียกว่าหน่วยเสียง รูปแบบของตัวหนังสือและหน่วยเสียงแต่ละภาษาจะมีแตกต่างกันออกไป เช่นภาษากรีก โรมัน อาหรับ อินเดีย แต่ตัวอักษรโรมันเป็นรูปแบบที่ใช้กันแพร่หลายที่สุด การสร้างคำอาศัยการผสมตัวอักษรซึ่งมีพยัญชนะและสระ แต่ก็มีข้อแตกต่างในระบบของเสียง เช่นมีเสียงตรงตามตัวอักษร เสียงเดียวเขียนได้หลายแบบ และตัวอักษรหลายรูปและออกเสียงได้หลายเสียง เป็นต้น

6.5 ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษมีลักษณะพิเศษคือ สื่อความหมายได้ทางเสียง และสื่อความหมายด้วยรูปคำและเสียงควบคู่กันไป (morphophonemic) กล่าวคือ คงรากศัพท์เดิมไว้แม้ว่าจะออกเสียงได้หลายแบบ อย่างไรก็ตาม ก็มีปัญหาด้านความไม่คงที่แน่นอนของระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลจากการยืมภาษาต่างประเทศมาใช้ หรืออิทธิพลทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จึงทำให้การแปลความหมายยากขึ้น

6.6 การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ประสบปัญหาอยู่มาก ทั้งนี้ เพราะว่ามีตัวแปรหลายอย่างทั้งทางวัฒนธรรม ภาษาและระบบการศึกษา นอกจากนี้ยังไม่มี การตรวจสอบโดยตรงว่าระบบการเขียนตัวอักษร มีบทบาทในการถ่ายโอนการรู้หนังสือมากน้อยเพียงใด การวิจัย เรื่อง การเรียนภาษาฝรั่งเศสกับภาษาอังกฤษในแคนาดาพบว่า เด็กที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตัวเอง เมื่ออ่านและเขียนภาษาที่สองจะสามารถถ่ายโอนทักษะการอ่านบางอย่างกลับมายังภาษาที่หนึ่งของตัวเองได้ ส่วนการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษกับภาษาเปอร์เซียก็พบว่า การถ่ายโอนการเรียนรู้ทำได้ยากในภาษาเปอร์เซียสู่ภาษาอังกฤษ เพราะว่าทั้งสองภาษาที่ระบบการเขียนตัวอักษรแตกต่างกัน

6.7 ภาษาที่มีระบบการเขียนต่างกัน จะก่อให้เกิดปัญหาในการถ่ายโอนการรู้หนังสืออยู่มาก เช่นภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษ ผู้อ่านจะต้องปรับกลยุทธ์ในการอ่านหลายประการ เช่นทิศทางในการอ่านและการถ่ายทอดความหมาย

6.8 เนื่องจากมีปัญหามากหลายประการที่เกี่ยวข้อง เรื่องระบบการเขียนตัวอักษร และการอ่านซึ่งต้องอาศัยการวิจัยในด้านนี้อีกมากในอนาคต แต่จากข้อมูลเบื้องต้นพอจะสรุปได้ว่า แม้ว่าปัจจัยทางการเขียนตัวอักษรอาจจะไม่มีปัญหายุ่งยากเท่ากับปัจจัยด้านความหมายที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จะต้องช่วยนักเรียนของตัวเองให้ปรับตัวเข้ากับระบบการเขียนแบบใหม่ เพื่อที่จะถ่ายโอนการรู้หนังสือจากภาษาของตัวเองไปสู่ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง

การประเมินผลท้ายบท

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ข้อใดเป็นการเขียนตัวหนังสือระบบ Logographic systems

1. ตัวหนังสือภาพ

2. ใช้ตัวอักษรแทนเสียง

3. เขียนเป็นกลุ่มคำหรือพยางค์

4. มีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์

2. จากคำตอบในข้อ 1 ข้อใดเป็นลักษณะการเขียนตัวหนังสือแบบ Syllabaries
  1. 1
  2. 2
  3. 3
  4. 4
3. ภาษาจีนใช้ระบบการเขียนตัวหนังสือแบบใด
  1. Logographic systems
  2. Alphabets
  3. Syllabaries
  4. ถูกทุกข้อ
4. จากคำตอบในข้อ 3 ข้อใดเป็นระบบการเขียนตัวหนังสือของภาษาญี่ปุ่น
  1. 1
  2. 2
  3. 3
  4. 4
5. ข้อใดคือสาเหตุสำคัญที่ทำให้ระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่คงที่แน่นอน
  1. ความไม่สัมพันธ์ด้านหน่วยเสียงและหน่วยคำ
  2. อิทธิพลทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์
  3. การสื่อความหมายด้วยรูปคำและเสียง
  4. ตัวอักษรไม่ออกเสียงตามรูป
6. ข้อใดเป็นข้อสรุปที่ถูกต้องของผลการวิจัยการเรียนภาษาฝรั่งเศสในประเทศแคนาดา สำหรับเด็กที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง
  1. เด็กสามารถถ่ายโอนทักษะการอ่านภาษาฝรั่งเศสมายังภาษาอังกฤษได้
  2. เด็กเขียนภาษาฝรั่งเศสได้ดีกว่าภาษาอังกฤษ
  3. เด็กอ่านภาษาฝรั่งเศสได้ดีกว่าภาษาอังกฤษ
  4. ไม่มีข้อแตกต่างในการเรียนทั้งสองภาษา
7. ตามความคิดเห็นของนักวิจัยชาวแคนาดา ตัวประกอบสำคัญที่ช่วยในการถ่ายโอนทักษะการอ่านจากภาษาที่สองมาสู่ภาษาที่หนึ่ง คือข้อใด
  1. ความคล้ายคลึงเป็นบางส่วนระหว่างโครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์
  2. ระบบการเขียนตัวอักษรคล้ายคลึงกัน
  3. ระบบการออกเสียงคล้ายคลึงกัน
  4. ข้อ 1 และ 2 ถูก

8. เพราะเหตุใดการถ่ายโอนการเรียนรู้จากภาษาเปอร์เซียมาสู่ภาษาอังกฤษจึงทำได้ยาก
1. ทั้งสองภาษามีระบบการเขียนตัวอักษรต่างกัน
  2. ภาษาเปอร์เซียเรียนยากกว่าภาษาอังกฤษ
  3. ทั้งสองภาษามีโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกัน
  4. พื้นฐานทางครอบครัวของผู้เรียนแตกต่างกัน
9. ลักษณะพิเศษของระบบการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษคือข้อใด
1. สื่อความหมายได้ทางเสียง
  2. สื่อความหมายด้วยรูปคำและเสียง
  3. ออกเสียงได้หลายแบบ
  4. ถูกทุกข้อ
10. ตัวแปรตัวใดที่มีอิทธิพลมากที่สุดสำหรับผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
1. ครูสอนอ่าน
  2. การถ่ายโอนทักษะการอ่าน
  3. ระบบการเขียนตัวหนังสือ
  4. วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

Endnotes

1. John G. Barnitz, "Orthographies, Bilingualism and Learning to Read English as a Second Language," The Reading Teacher 5, 1982, 560-567.
2. Ibid.
3. H. Barik, M. Swain, "English-French Bilingual Education in the Early Grades: The Elgin Study," The Modern Language Journal (December 1974), 392-403.
4. J. R. Cowan and Z. Sarnad, "Reading Performance and Bilingual Children according to the Type of School and Home Environment." Language Learning, (December 1976), 353-76.
5. Ovid Tzeng and Daisy Hung, "Reading in a Nonalphabetic Writing System" In Orthography, Reading and Dyslexia. Ed. James F. Kanvanagh and Richard L. Venezky, (Baltimore, MD: UPP, 1980). 211-26.
6. Ibid.
7. John G. Barnitz, "Orthographies, Bilingualism and Learning to Read English as a Second Language," The Reading Teacher. 5 (March 1982), 566.